

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kom, lad os synge Vorherre en Sang

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kom, lad os synge Vorherre en Sang", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946, 1944-1964*, s. 93. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid69041.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

No. 28 .

Kom, lad os synge Vorherre en Sang!
I sin Glands er Han kommet tilsyne:
Rytteren kiæk sig paa Vrinskeren svang,
Lod i Støvet dog brat sig nedlyne.

Gud er vor Styrke og Gud er vort Skjold,
Vore Fædre Ham havde for Øie,
94 Frelste med Vælde af Fiendernes Vold,
Deres Sønner med Fryd Ham ophøie.

Kæmper Han knuste med Ord af sin Mund,
Jehovah er et Navn uden Mage,
Pharaos Vogne Han bored i Grund,
Og hans Bærsærker gjorde Han spage!

De fik et Bad i den høirøde Sø,
Som for Konger det aldrig var lavet,
Mindes det skal, indtil Skjalde uddøe,
At som Steen de neddukked i Havet.

Herre! Din Høire kan Ingen modstaae,
Hvem Den saarer kan Ingen helbrede,
Fienderne dine fortæres som Straa,
Thi en Ild er Din fnysende Vrede.

Havet i Harme du aandede paa,
Saa det sprængdes i Kongeveis-Dalen,
Bølger paa Bølger optaarnede laae,
Alt som Dynger af Slagne paa Valen.

Haderen sagde: nu falder mit Rov,
Sønderknuse dem skal mine Arme,
Ras kun, mit Sværd! jeg dig giver Forlov!
Styr i Mag dig paa Moses, min Harme!

Herre! Du aanded kun let over Sky,
Men i Storm gik dit Bud over Bølge,
Brattere synker i Vandet ei Bly,
End med Kongen hans braskende Følge.

Hvem er din Lige, Du Gudernes Gud!
Alle Helgenes Hær Dig tilbeder,
95 Himlen og Jorden adlyde dit Bud,
Underværker din Ære udbreder.

Hvo som Dig finder, Dig følger og helst,
Thi hos Dig er den Bangeste rolig,
Trofast Du fører det Folk Du har frelst,
Saa de naae til Din hellige Bolig.

Hedninger hørde dit Rygte med Gru,
Paa Philister kom Veerne bittre,
Edom og Moab sig ruste vel nu,
Under Brynje dog Hjerterne sittre.

Slaa Du dem alle med Rædsel og Frygt,
Lad dem føle Din Kraft og forstenes!
For deres Aasyn da vandre vi trygt,
Giennemgangen os ikke formenes.

I det forjættede Land før os ind

Med en Glands, som fordunkler al Glimmer!
Plant vore Stammer paa Himmelbjergs Tind!
Reis Din Throne iblandt dem for immer!

Da skal det mindes: hvor Pharao sank,
Hest og Vogn blev i Dybet begravet,
Israel vandred som Skystøtten rank,
Han gik tørsko't paa Bunden af Havet!